

УДК 02(477.85)“194”

БІБЛІОТЕЧНА СПРАВА НА БУКОВИНІ В 40-Х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ

Олег ШИЛЮК

Наукова бібліотека

*Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича,
вул. Лесі Українки, 23, м. Чернівці, 58000, Україна, тел. (0372) 58-47-60,
ел. пошта: o.shylyuk@chnu.edu.ua*

Стаття присвячена питанням історії створення та функціонування бібліотек на Буковині в 40-х роках ХХ ст. як складової історії бібліотечної справи України. Проаналізовано зміст роботи бібліотек, становлення та розвиток книгозбірень краю, виявлено їх основні типи і специфічні особливості. Особливу увагу приділено пріоритетним напрямом діяльності бібліотечних закладів.

Ключові слова: Буковина, бібліотека, організація бібліотечної діяльності, хата-читальня.

В історії Чернівецької області період 40-х років ХХ століття є, мабуть, одним із найскладніших. Спочатку приєднання Північної Буковини до Радянської України, згодом – Друга світова війна і повернення румунської влади, визволення Чернівців 1944 р. та відновлення народного господарства в тяжкі повосенні роки. Незважаючи на все це, культурно-просвітницькі установи провадили свою діяльність та розвивалися.

Державотворчі процеси, що відбуваються сьогодні в країні, суттєво впливають на розвиток духовної культури, національної самосвідомості українського народу. В цьому контексті значно посилюється увага до історичного краєзнавства. Суттєвим чинником краєзнавчих історичних досліджень виступають бібліотеки.

Бібліотеки, як явище соціально-культурне, є важливою, але маловивченою частиною історичної науки. Майже не дослідженими залишаються книжкові фонди та форми роботи бібліотек України. Водночас, книжкові зібрання цих установ становлять цінну джерельну базу для вивчення не лише історії бібліотечної справи, історії краю, а й вітчизняної книжкової культури та освіти.

У роботі використані і вперше введені до наукового обігу документи з історії бібліотечної справи Чернівецької області, що зберігаються в Державному архіві Чернівецької області та інформаційні матеріали різного характеру, у тому числі публікації місцевих періодичних видань.

У загальних працях з історії Буковини наводяться деякі статистичні дані про бібліотечні установи. Проте самі книгозбірні не були предметом спеціального дослідження.

Об'єкт дослідження – діяльність органів місцевої влади по організації бібліотечної мережі в 40-х роках ХХ ст.

Мета роботи – на широкому документальному матеріалі здійснити комплексний аналіз процесу формування та розвитку мережі бібліотечних установ в хронологічних межах досліджуваного періоду.

У цій статті спробуємо виявити основні чинники, що впливали на формування бібліотечної мережі Чернівецької області, та охарактеризувати напрями діяльності бібліотек краю.

До 1940 р. бібліотечна справа на Буковині не мала широкого поширення. Працювала одна міська бібліотека, існували бібліотеки при ліцеях та гімназіях. Культурно-просвітницьку роботу проводили близько 10 бібліотек при національних товариствах: українському, німецькому, польському, єврейському та ін. Налічувався десяток приватних бібліотек¹. Найбільша бібліотека краю – бібліотека румунізованого університету ім. Кароля II – виконувала функції із забезпечення навчального та наукового процесу в університеті.

В сільській місцевості функціонували читальні – сільські культурно-освітні установи, найнижча ланка українських просвітніх організацій. Вони організовували селян до культурної та господарської праці. При читальнях нерідко діяли допомогіві каси, драматичні гуртки, хори, бібліотеки спільного користування. Читальні виникли у другій половині ХІХ ст. у Галичині. У 1910 р. лише до товариства “Просвіта” належали 2355 читальень. Після революції 1905–1907 рр. читальні відкривалися в селах Наддніпрянської України як осередки “Просвіти”². Із встановленням радянської влади вони були заборонені, а новостворені культурно-освітні центри діяли під назвою “хата-читальня”. Вони відіграли значну роль у ліквідації неписьменності серед селянства та допомагали радянським та партійним органам у проведенні колективізації сільського господарства. У зв’язку зі зростанням кількості сільських клубів, бібліотек, будинків культури, кількість хат-читальень поступово зменшувалася³.

28 червня 1940 р. Північна Буковина та Бессарабія були приєднані до СРСР. Новоутворені органи влади активно бралися за перебудову економіки та політики на засадах суспільної власності. Ліквідовувалися або розпускалися політичні партії, профспілкові та національно-культурні організації і товариства. Українське населення цих земель по-різному сприймало встановлення радянської влади в Північній Буковині і Хотинщині, залежно від того, хто що втрачав і хто що одержував в результаті тих організаційно-господарських заходів, які вона проводила. Партійні і владні органи, щоб схилити на свій бік бідне і середняцьке селянство, міських робітників та службовців, вели широку письмову й усну пропаганду та агітацію, яка проникала в усі закутки, намагаючись охопити своїм впливом кожную свідомо мислячу людину.

Радянська влада вела велику роботу по ліквідації малописьменності і неписьменності, відкривала дитсадки і дитбудинки, сільські клуби і будинки культури, бібліотеки і хати-читальні, кінотеатри, музеї. Почали діяти український драмтеатр і обласна філармонія. Це був великий позитив, який міг прихилити до радянської влади багатьох. Позитивно було сприйнято безплатне навчання і медичну допомогу.

З перших днів приходу Червоної армії в містах і селах Буковини і Бессарабії почали створюватись нові органи влади. Система освіти, друковане слово, заклади культури – все передавалось під жорсткий контроль комуністичної партії. У цьому

¹ Кожному селу – бібліотеку: [Розбудова бібліотечної мережі на Буковині] // *Радянська Буковина*. – 1941. – 22 червня. – С. 1.

² Читальня // *Довідник з історії України (А–Я)* / за заг. ред. І. Підкови, Р. Шуста. – 2-ге вид. – Київ: Генеза, 2001. – С. 1057.

³ Изба-читальня // *Большая Советская Энциклопедия*: В 30 т. – Т. 10. Ива–Италики. – Москва: Сов. Энциклопедия, 1972. – С. 50.

контексті було оголошено про реєстрацію всіх бібліотек незалежно від їх підпорядкування до 15 листопада 1940 р. в обласному відділі освіти⁴.

Паралельно розпочалося очищення бібліотек і книгарень від так званої “шкідливої” літератури, тобто від набутків світової літератури та творів місцевих авторів, які не вписувалися в прокрустове ложе комуністичної ідеології. Так, уже 3 січня 1941 р. бюро Чернівецького обкому партії розглянуло питання “Про вилучення шкідливої літератури”⁵. Бюро затвердило поданий облітом список літератури місцевих авторів, яку пропонувалося вилучити як шкідливу і застарілу. Обліт зобов’язали провести вилучення цієї літератури з усіх бібліотек та з книготорговельної мережі. Таким чином, те, що буковинці берегли віками, збагачували і примножували, протягом року було розграбовано. Вилучені книги або вивезли до Москви, або спалили в печах обліту. Цим було завдано величезного, непоправного удару духовним скарбам краю.

Формування бібліотечної мережі в Північній Буковині, як і на всій території Радянського Союзу, проходило згідно Постанови ЦВК СРСР “Про бібліотечну справу в Союзі РСР” (від 27 березня 1934 р.). Ця Постанова впроваджувала чітку систему державного керівництва бібліотечною справою. В кожній республіці при народних комісаріатах освіти створили бібліотечні управління, які контролювали діяльність всіх бібліотек, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, проводили заходи з упорядкування бібліотечної мережі⁶. В 1934 р. в Україні провели реєстраційний перепис усіх бібліотек⁷. Було розроблено загальний план заходів із розширення та укріплення бібліотечної мережі, який передбачав створення в усіх областях державних обласних наукових бібліотек. На них покладали обов’язки методичних і бібліографічних центрів для масових бібліотек; організацію центральних районних бібліотек з фондом книг для мережі пересувок; відкриття на великих підприємствах і радгоспах стаціонарних бібліотек із пересувними відділеннями в цехах, робітничих гуртожитках тощо; створення стаціонарних бібліотек при МТС і великих колгоспах, а також мережі пересувних бібліотек для забезпечення книгою читачів у невеликих колгоспах і населених пунктах; розвиток мережі центральних бібліотек для дітей і районних бібліотек, відкриття відділів для дітей при масових бібліотеках, а також шкільних бібліотек.

За цим планом, який уже було впроваджено на території СРСР із середини 1930-х рр., формувалася система бібліотечних установ Північної Буковини після 28 червня 1940 р.

У вересні 1940 р. створено Чернівецьку обласну бібліотеку з фондом понад 200 тис. примірників. При ній організували читальню, до якої надходило 20 назв газет та 65 назв журналів. Обласний методичний кабінет при цій бібліотеці надавав методичну допомогу всім районним та міським бібліотекам області. Головним завданням бібліотеки було обслуговування книгою, газетою, журналом трудящих мас Чернівців та Чернівецької області для підвищення їх культурного і політичного рівня та виробничої кваліфікації⁸.

⁴ Реєстрація бібліотек: [Оголошення обласного відділу народної освіти] // *Радянська Буковина*. – 1940. – 27 жовтня.

⁵ Про вилучення шкідливої літератури: Постанова бюро обкому КП(б)У // Державний архів Чернівецької області (далі – ДАЧО), ф. 1, оп. 1, од. зб. 85, арк. 6.

⁶ Абрамов К. И. *История библиотечного дела в СССР*. – Москва: Книга, 1980. – С. 223.

⁷ Валько І., Міневич І. *Клуби та бібліотеки Радянської України*. – Київ: Держполітвидав УРСР, 1960. – С. 147.

⁸ Фельдштейн М. Створення обласної бібліотеки // *Радянська Буковина*. – 1940. – 8 вересня. – С. 4.

Найдинамічніше формувалася мережа масових бібліотек. На початку 1941 р. в області функціонували: обласна державна бібліотека, обласна бібліотека для дітей (Чернівці), 19 бібліотек в районах, в т. ч. дві для дітей (Хотин, Сторожинець); 10 сільських бібліотек; 240 сільських клубів і хат-читалень⁹. До середини 1941 р. створено дві обласні та 21 стаціонарну бібліотеку в кожному місті і райцентрі. Всього в області діяло понад 415 масових бібліотек із фондом понад 1 млн примірників. У першому півріччі 1941 р. виділено близько 1 млн крб. на комплектування. 265 бібліотек організували в селах при клубах, червоних кутках, хатах-читальнях. З 342 населених пунктів, де були сільські Ради, лише в 77 ще не було бібліотек¹⁰. Зокрема, в Заставнівському районі з 32 сільрад – у 14 відкрито сільські клуби з бібліотеками, у 24 селах – хати-читальні¹¹. Перед партійними, радянськими організаціями і відділами народної освіти краю поставлено невідкладне завдання – організувати сільські бібліотеки на території кожної сільради, при сільських клубах, а там, де немає клубів, при наявних або новоорганізованих хатах-читальнях, червоних кутках.

Крім масових бібліотек, функціонували й інші. Найбільш значимими з них були бібліотеки вищих шкіл: Чернівецького університету, яка за об'ємом фондів була другою в Україні (800 тис. томів) та учительського інституту (до 50 тис. томів)¹². Восени 1940 р. було відкрито бібліотеку Чернівецького Будинку Червоної Армії та бібліотеку на трикотажній фабриці “Трінако”.

Під час Другої світової війни було заподіяно великої шкоди не тільки народному господарству України, але й знищено багато культурних цінностей. Бібліотечна мережа України була повністю дезорганізована. Було зруйновано приміщення бібліотек, знищено й розграбовано понад 80 млн примірників бібліотечних книг. Зокрема, 1941 р. після захоплення Буковини румунами Чернівецький університет було ліквідовано і основну літературу з бібліотеки вивезли до Румунії в університет м. Сібіу, а частину літератури вивезли в університет м. Турну-Северін¹³. Ректор університету П. Каніболоцький 1946 р. звернувся до владних органів із проханням вжити заходів щодо повернення бібліотечних фондів, адже вивезена література, в основному, зі слов'янознавства, природничих наук і філософії, була найбільш цінною.

Розпочинаючи відбудову народного господарства у визволених районах, радянська влада приділила велику увагу відновленню роботи культосвітніх закладів. В центрі уваги постала відбудова бібліотечних приміщень, поповнення їх книгами. На кінець 1944 р. в області відновили роботу 149 хат-читалень, обласна бібліотека з фондом близько 280 тис. книг, дві міські бібліотеки, 12 районних бібліотек, 31 сільська бібліотека, обласна бібліотека для дітей¹⁴.

У серпні 1946 р. Верховна Рада УРСР прийняла Закон “Про п'ятирічний план відбудови й розвитку народного господарства УРСР на 1946–1950 рр.”. Чільне місце

⁹ Інформація ЦК КП(б)У, Кіцманського райкому, обкому, довідки й доповідні записки про роботу шкіл області // ДАЧО, ф. 1, оп. 12, од. зб. 47, арк. 27.

¹⁰ Кожному селу – бібліотеку...

¹¹ Драматичні колективи: [Культурні установи в селах Заставнянського району] // *Радянська Буковина*. – 1941. – 25 травня. – С. 6.

¹² Довідка уповноваженого Народного Комісаріату Освіти, доповідні записки інструкторів обкому, цифрові відомості про роботу вузів області. (26 серпня 1944 р.) // ДАЧО, ф. 1, оп. 12, од. зб. 26, арк. 2.

¹³ Проект реорганізації та розвитку Чернівецького державного університету. 25 січня 1946 р. // Там само. – Ф. Р82, оп. 3, од. зб. 12, арк. 12.

¹⁴ Що дала радянська влада трудящим Буковини // *Радянська Буковина*. – 1944. – 4 листопада. – С. 3.

в новій п'ятирічці зайняли питання культурного будівництва. Велику увагу приділено відновленню бібліотек, зокрема шкільних. Перед війною бібліотечний фонд шкільних нарахував понад 16 млн книг. Перед Міністерством освіти поставили завдання поновити шкільні бібліотеки і довести об'єм їх фондів до довоєнного періоду¹⁵.

Вихідним моментом для визначення планів відновлення й розширення бібліотечної мережі послужили матеріали державної реєстрації бібліотек, проведеної 1946 р. Комітетом у справах культурно-освітніх установ. Реєстрація дала цінну інформацію, аналіз якої допоміг з'ясувати стан бібліотечної мережі в республіці, визначити перспективи її розвитку. Як виявилось, до цього часу функціонувало менше четвертої частини всіх бібліотек, що існували на Україні напередодні війни. У незадовільному стані перебувала мережа профспілкових і шкільних бібліотек: до початку 1947 р. була відновлена лише одна шоста частина профспілкових і одна третя частина шкільних бібліотек. Найуспішніше здійснювалося відновлення державних масових бібліотек, але і тут не вдалося досягнути довоєнного рівня: з 7930 державних бібліотек, що діяли 1940 р., у 1946 р. було зареєстровано лише 5186 бібліотек¹⁶.

В Чернівецькій області 1946 р. функціонувало 377 клубів та хат-читалень, 15 районних будинків культури, 74 бібліотеки. В середньому сільська клубна бібліотека налічувала 500 книг, отримувала 12 назв газет та 8 назв журналів. При бібліотеках організувалися гуртки з вивчення плану четвертої п'ятирічки, історії СРСР, книги Й. Сталіна «Про Велику Вітчизняну війну Радянського Союзу»¹⁷.

Постановою «Про заходи щодо зміцнення районних і сільських бібліотек» (1947 р.) Рада Міністрів УРСР намітила розгорнутий план бібліотечного будівництва в республіці, який став основою для розробки перспективних планів розвитку бібліотечної справи по республіці загалом, в окремих областях, районах і населених пунктах¹⁸. При цьому враховувалися рекомендації республіканської наради бібліотечних працівників України (1948 р.) про раціональне розміщення бібліотек, про координацію діяльності відомств і організацій при плануванні бібліотечної мережі, про використання відомчих бібліотек для обслуговування масового читача¹⁹. Протягом майбутньої п'ятирічки передбачалося створити в кожному селі державну сільську бібліотеку, у кожному районному центрі – районну бібліотеку, відновити діяльність всіх профспілкових бібліотек, що існували до війни, і відкрити нові бібліотеки там, де в них була необхідність.

Однак, плани відновлення і відкриття нових бібліотек у післявоєнні роки дуже часто не виконувалися у зв'язку з відсутністю приміщень. Тому травневий Пленум ЦК КП(б) України (1946 р.), зупиняючись на діяльності культурно-освітніх установ, розкритикував місцеві партійні організації, з вини яких частина приміщень клубів і бібліотек використовувалася не за призначенням. Пленум запропонував звільнити ці приміщення й повернути їхнім законним власникам – бібліотекам, читальням, клубам.

¹⁵ Філіпов О. Народна освіта в новій п'ятирічці: [в Україні] // *Радянська Буковина*. – 1946. – 18 жовтня. – С. 3.

¹⁶ *Библиотечное дело на Украине. (Организация библиотечной работы). 1945–1961*. – Харьков: Харьковский гос. ин-тут культуры, 1965. – С. 6.

¹⁷ Обласна нарада працівників культосвітніх установ // *Радянська Буковина*. – 1946. – 14 червня. – С. 5.

¹⁸ Про заходи до зміцнення районних і сільських бібліотек: Постанова Ради Міністрів УРСР від 5 березня 1947 р. № 260 // *Збірник постанов і розпоряджень Уряду УРСР*. – 1947. – № 5. – С. 22.

¹⁹ Республіканська нарада бібліотечних працівників України: [В роботі наради взяв участь Секретар ЦК КП(б)У тов. М. С. Хрушов] // *Радянська Буковина*. – 1947. – 30 листопада. – С. 1.

Таку ж вимогу висунула Рада Міністрів УРСР у згаданій вище постанові. Тут же відзначалася необхідність забезпечити бібліотеки, що відкриваються знову, упорядкованими приміщеннями²⁰.

Протягом декількох років багатьом бібліотекам повернули приміщення, що належали їм, але були зайняті під час війни для інших потреб. Деякі бібліотеки отримали приміщення, побудовані або відремонтовані за державні кошти. Широке поширення у післявоєнні роки отримав метод народного будівництва закладів культури. Зусиллями добровільних молодіжно-комсомольських будівельних бригад відновлювалися й споруджувалися нові приміщення для бібліотек. Зокрема, в Чернівецькій області з ініціативи комсомольських організацій проводилися декадниці з будівництва, ремонту й благоустрою бібліотечних приміщень²¹.

Одним із важливих завдань, які покладались на бібліотеки, була ліквідація неписьменності та малописьменності. За даними перепису 1944 р. 50 % населення Чернівецької області складало неписьменні. За 1944–1946 рр. ліквідовано малописьменність серед 52,2 тис. чоловік та неписьменність серед 43,8 тис. чоловік. У 1947–1948 рр. було заплановано повністю ліквідувати неписьменність серед дорослого населення²².

Крім ліквідації неписьменності на бібліотеки покладалася важлива місія політико-виховної роботи: “Вся система і всі засоби масово-політичної роботи мають виховувати, вирощувати соціалістичну свідомість, закликати до боротьби з рештками капіталізму в свідомості людей, викривати нещадно огидні прояви буржуазного націоналізму, звиряче нутро українсько-німецьких націоналістів як запроданців, лютих ворогів українського народу з їх куркульською ідеологією буржуазної наживи і зажерливості [...] масово-політична робота на селі не може бути обмежена тільки питаннями сільського господарства. Вона мусить охоплювати собою всі питання, що хвилюють радянських людей: як підіймається промисловість, культура, що відбувається за кордоном, як бореться радянська держава за міцний і тривалий мир”²³. Перед культосвітнім працівником поставили вимогу працювати не “взагалі” і відірвано від сучасних політичних завдань села, його робота мала бути пов’язана з політичними і господарськими завданнями області. Вказувалось, що деякі бібліотеки (Чернівецька сільська та міська бібліотеки, Садгірська та Вашківецька бібліотеки) працюють відірвано від читача і займаються тільки видачею книжок²⁴. Однією з головних причин незадовільної роботи культосвітніх закладів в деяких районах області була безперервна плінність кадрів. Наводили низку прикладів, коли районні організації знімали з роботи старих досвідчених культпрацівників, завідуючих бібліотеками, і замінювали їх зовсім недосвідченими людьми²⁵.

Мережа масових бібліотек системи Комітету в справах культурно-освітніх установ УРСР була повністю відновлена 1946 р. і у 1948 р. нараховувала 3225 бібліотек

²⁰ Пашин І. М. Піднести роботу культосвітніх закладів: [Україні] // *Радянська Буковина*. – 1946. – 20 липня. – С. 5.

²¹ *Библиотечное дело на Украине...* – С. 6.

²² Карпенко М. Що дала радянська влада трудящим Буковини // *Радянська Буковина*. – 1947. – 2 листопада. – С. 2–3.

²³ Мізюн Д. Деякі питання масово-політичної роботи на селі // Там само. – 25 липня. – С. 2.

²⁴ Багров В. І. Активізувати роботу культосвітніх установ: [області] // Там само. – 1946. – 23 березня. – С. 3.

²⁵ Поглиблювати масово-політичну роботу: [На обласній нараді пропагандистів] // Там само. – 1947. – 26 лютого. – С. 4.

порівняно з 2112 бібліотеками у 1941 р. На державні бібліотеки 1948 р. було асигновано 72 млн крб.²⁶ Проте, якщо комітет у справах культурно-освітніх установ відновив і значно розширив мережу своїх бібліотек, то цього не можна сказати про мережу бібліотек всіх систем і відомств України в цілому. Недостатньо була відновлена система бібліотек професійних спілок, Міністерства освіти УРСР, Управління в справах вищої школи.

До кінця п'ятирічки було заплановано збільшити мережу державних масових бібліотек в 1,4 рази порівняно з 1948 р. і в 2,5 рази порівняно з довоєнним рівнем. Перспективний план передбачав збільшення сільських бібліотек до 3737 одиниць у 1950 р.²⁷ Якщо 1945 р. у Чернівецькій області нараховувалося лише 66 бібліотек, то на 1 січня 1949 р. їх було вже понад 1000, серед яких 105 масових і 87 сільських. Крім того, створено 835 бібліотек при сільських і профспілкових клубах, при школах, вищих і середніх навчальних закладах²⁸. Книжковий фонд бібліотек області налічував майже 600 тис. книг, якими користувалися близько 79 тис. читачів²⁹. За допомоги громадськості 1949 р. в області організовано 400 колгоспних бібліотек, що налічували 130 тис. книг, якими користувалися понад 30 тис. читачів³⁰. Створення колгоспних бібліотек значно сприяло активізації процесу забезпечення книгою сільських жителів. До кінця 1949 р. в області вже працювало 90 сільських і 400 колгоспних бібліотек із фондом у 220 тис. томів, які обслуговували понад 55 тис. читачів³¹.

Слід констатувати, що до 1950 р. на території Чернівецької області в основному було сформовано мережу публічних бібліотек для забезпечення потреб населення в доступі до книг, газет та журналів. У всіх населених пунктах діяли бібліотеки або хати-читальні. Паралельно з публічними бібліотеками діяли мережі колгоспних, шкільних та профспілкових бібліотек. Переважна більшість промислових підприємств та організацій також мали свої бібліотеки. Координаційну та методичну функцію в галузі бібліотечної справи Чернівецької області було покладено на обласну універсальну наукову бібліотеку.

Перед бібліотеками краю наприкінці 1940-х рр. стояло ще багато проблем – будівництво нових приміщень і переміщення фондів, налагодження науково-інформаційної та культурно-просвітницької роботи. Але в цілому за повоєнний період бібліотеки краю вийшли з розвиненою мережею для максимального забезпечення потреб читачів, з переважно впорядкованими фондами та налагодженим їх обліком, поступовою активізацією обслуговування користувачів, наявністю каталогів та краєзнавчої бібліографії, планами подальшого розвитку.

²⁶ Литвин К. Зробимо бібліотеки справжніми центрами політичної роботи в масах: [стаття секретаря ЦК КП(б) України] // *Радянська Буковина*. – 1948. – 12 грудня. – С. 2.

²⁷ Там само.

²⁸ Покращити роботу бібліотек // Там само. – 1949. – 7 січня. – С. 1.

²⁹ Кулініченко Б. За дальше піднесення культурно-масової роботи: [що показав громадський огляд культурно-освітніх закладів області] // Там само. – 26 листопада. – С. 3.

³⁰ Створимо в кожному колгоспі хорошу бібліотеку: [лист учителів та учнів середньої школи № 5 міста Хотина] // Там само. – 2 лютого. – С. 4; Створити бібліотеку в кожному колгоспі // Там само. – 20 лютого. – С. 1.

³¹ Дудко Ф. Поліпшити роботу сільських бібліотек // Там само. – 5 листопада. – С. 3.

LIBRARY STUDIES IN BUKOVYNA IN THE 40th OF THE XX CENTURY

Oleh SHYLIUK

*Scientific Library
of the Yuriy Fed'kovych Chernivtsi National University,
23, Lesia Ukrayinka Str., Chernivtsi, 58000, Ukraine, tel. (0372) 58-47-60,
e-mail: o.shylyuk@chnu.edu.ua*

The article is devoted to the issues of formation and functioning history of Bukovyna libraries in the 1940th, which is identified as a component of the library science history of Ukraine. The author analyzes the contents of the regional libraries' work, formation and development, and reveals their major types and peculiarities. Special attention is devoted to the priority activities of the libraries.

Key words: Bukovyna, library, organization of library work, reading hall.

БИБЛИОТЕЧНОЕ ДЕЛО НА БУКОВИНЕ В 40-х ГОДАХ ХХ ВЕКА

Олег ШИЛЮК

*Научная библиотека
Черновицкого национального университета им. Ю. Федьковича,
ул. Леси Украинки, 23, г. Черновцы, 58000, Украина, тел. (0372) 58-47-60,
эл. почта: o.shylyuk@chnu.edu.ua*

Статья посвящена вопросам истории создания и функционирования библиотек на Буковине в 40-х годах ХХ в. как составной части истории библиотечного дела Украины. Проанализировано содержание работы библиотек, становление и развитие библиотек региона, определены их основные типы и специфические особенности. Наибольшее внимание уделено приоритетным направлениям деятельности библиотечных заведений.

Ключевые слова: Буковина, библиотека, организация библиотечной деятельности, изба-читальня.

Стаття надійшла до редколегії 15.09.2008

Прийнята до друку 31.03.2009